

KAATUNEITTEN OMAISET, HELSINKI RY. (perustettu 5.5.1946)
Sotaorpojen Valtakunnallinen Alaosasto (alkaen 11.1982)

J Ä S E N K I R J E 3 / 2016

Postitus 7.10.2016

Arvoisat yhdistyksemme / Alaosastomme Jäsenet!

LIITON YHTEYSTIEDOT

Liiton toimiston postiosoite: PL 600, 00521 Helsinki

Katuosoite: Ratamestarinkatu 9 C. 00520 Helsinki.

Käyntiosoite: Kellosilta 4

Puhelinnumerot ja sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@kolry.fi

Järjestösihteeri Pirjo Tolvanen, toimisto puh. 09 8562 0061

Toiminnanjohtaja Jarmo Hietanen puh. 09 8562 0060

Liiton internetosoite www.kolry.fi

Tiedotusta hoidetaan myös Huoltoviesti-jäsenlehdessä, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Vuonna 2016 ilmestyy viikoilla 12, 25, 43 ja 50. Seuraava Huoltoviesti ilmestyy viikolla 43.

Huoltoviesti-lehden sähköpostiosoitteet:

huoltoviesti@kolry.fi (syntymäpäivät ja kuolinilmoitukset) tai

pertti.kokko@vokaali.fi (teksti- ja kuva-aineisto)

KOL Liittokokous pidettiin Helsingissä 25.4.2016.

Kaatuneitten Omaisten Liitto ry:n korkein päättävä elin, liittokokous pidettiin Helsingissä 25.4.2016. Sääntömääräisten asioiden käsittelyn lisäksi liittokokouksessa valittiin erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle uudet ja heille henkilökohtaiset varajäsenet. Tänä vuonna erovuorossa olivat puheenjohtaja Mauri Niskakoski, varapuheenjohtaja Mikko Virrankoski sekä Aulis Karvonen.

Kaikki kolme erovuorossa olevaa ovat toimineet jo varsin pitkään liiton johdossa.

Yhdistystämme edustivat pj. Raimo Kivimäki ja vpj. Arto Sirma. Lisäksi hallituksestamme oli mukana Lohjan Kaatuneitten Omaisry:n pj. Vilho Eerola.

Kokouksen avasi KOL pj. Mauri Niskakoski, joka kertasi vielä, että liiton 70-vuotisjuhla, 17.5.2015 onnistui erittäin hyvin.

Edelleen pj. mainitsi, että eräiden jäsenten lähettämä kirje yhdistysten puheenjohtajille koskien sovintosopimuksen korvauksia oli lähetetty osittain väärillä tiedoilla. Hän piti huonona, että asiaa edelleen tuodaan liittokokoukseen, vaikka vuoden 2015 lopulla asian käsittelyn piti loppua. Asian selventäminen kuitenkin kiinnosti vielä eräitä muita liittokokousedustajia.

Liittokokouksessa 6 vuotta sitten pj. Niskakoski lupasi 4 asiaa: 1) Äitiemme, soteleskien eduista huolehtimisen, 2) Sotaorpojen etujen ajamisen, 3) Sotaorpotunnuksen ja -tunnustuksen saamisen sekä 4) Valtion tuen saamisen heikommassa asemassa oleville sotaorvoille.

Näistä vuoden 2010 avauspuheen lupauksista voimme itse kukin todeta, miten mikäkin on toteutunut.

Tammenlehvän Perinneliiton edustajat, vpj. Matti Niemi ja toiminnanjohtaja Pekka Holopainen luovuttivat KOL ry:lle pöytästandaarinsa 70-vuotisjuhlaonnitteluna sekä hyvästä työstä jäsenkuntansa hyväksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi kutsuttiin varatuomari Matti Louekoski ja sihteeriksi valittiin toiminnanjohtaja Jarmo Hietanen ja järjestösihteeri Pirjo Tolvanen sekä kokousvirkaillijaksi Mirja Happonen.

Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin: Raimo Kivimäki, Kaatuneitten Omaisry:stä sekä

Eila Raikaslehto, Pääkaupunkiseudun Sotaorvot ry:stä.

Kokouksen osanottajat: 107 ilmoitettua edustajaa, 62. yhdistyksestä ja 27 valtakirjalla, yhteensä siis 134 ääntä.

Hallituksen puheenjohtajiston henkilövalinnat. Äänestysten jälkeen:

KOL ry:n uudeksi puheenjohtajaksi valittiin ex-kenttäpiispa Hannu Niskanen, Helsingistä

93 äänellä, Mauri Niskakoski sai 39 ääntä.

KOL ry:n varapuheenjohtajaksi valittiin Aune-Inkeri Keijonen, Joensuusta,

Virrankoski oli kieltäytynyt enää jatkamasta.

Henkilövalintojen jälkeen kukitettiin entiset ja uudet puheenjohtajat sekä hallituksen jäsenet.

Vastuuvapaus tilinpäätöksestä myönnettiin äänestyksen jälkeen.

Mainittakoon, että yhdistyksemme hallitus oli tehnyt 4 liittokokousaloitetta, joista 3 koski liiton sääntöjen muutosta demokraattisempaan ja tasa-arvoisempaan suuntaan. Kaikki aloitteet hylättiin.

KOL ry:n Alueelliset puheenjohtaja- ja järjestöpäivät pidettiin Etelä-Suomen alueen yhdistyksille 12.5.2016 Helsingissä Karjala-talossa. Tilaisuuden puheenjohtajana toimii KOL hallituksen puheenjohtaja Hannu Niskanen. Esillä oli monia asioita liiton toiminnan kehittämiseksi, joista odotamme laajempaa lisätietoa Huoltoviesti-lehdessä

OMAN YHDISTYKSEMME TÄRKEITÄ ASIOITA:

Sotaleskien kuntoutusavustus v. 2016.

KOL:n Kuntoutusavustuksen vuoden 2016 maksu á 300,00 euroa yhdistyksemme yhdelle sotaleskelle on hoidettu. Vuoden 2016 kuntoutusavustuksen suuruus päätettiin liittokokouksessa.

Yhdistyksen jäsenmaksu vuonna 2016

Yhdistyksen jäsenmaksu vuodelle 2016 on edelleen sama 20 euroa.

Eräpäivä oli perjantaina 18.3.2016.

Jäsenmaksun viitenumero 1009 ja maksetaan yhdistyksen tilille: FI26 1369 3000 1117 13.

Osalla on vielä jäsenmaksu suorittamatta, siksi heille on 2.8.2016 lähetetty erillinen kirje, jossa yhdistys toivoo pikaista jäsenmaksun suoritusta. Muistutamme myös, että jäsenmaksut ovat yhdistyksen ainoa tulo jolla katetaan jäsenkirjeiden postitukset sekä KOL:n liittojäsenmaksu 10e/jäsen. Jäsenmaksuun sisältyy myös keskusliitto, KOL ry:n Huoltoviesti-jäsenlehti!

Yhdistykselle avattiin vuoden 2014 alusta kotisivut internettiin. Kotisivuilla oli käynyt vuoden 2015 aikana yhteensä n. 6000 lukijaa. Yhdistyksemme päivitti loppuvuodesta 2015 kotisivujen sisällön ajan tasalle. Käykääpä tutustumassa, kellä vain on mahdollista. Internet polku yhdistyksemme kotisivulle on: <http://www.sotaorvot.fi/kohe/> WebMasterina kiitettävästi toimii Jaakko Harjuvaara.

Vuoden 2017 Jäsentapaaminen

Alunperinhän oli ajatus viettää v. 2017 Jäsentapaamista "tuetun lomaviikon" yhteydessä. Äskettäin Hyvinvointilomat ry ilmoitti, että olemme vasta varasijalla, heidän suuren ruuhkan takia, joten anomamme ns. Tuetun lomaviikon saaminen on kyseenalainen. Nyt on siis harkittava muita vaihtoehtoja. Toivomme jäsenistöltä ehdotuksia pitopaikoista ja -tavoista. Siispä kysymme: Mitä, missä, milloin?

Muistatko...? Mahdollisuus muistelemaan aiheesta:

"Isän muisto ja sotaorvot kokemuksena".

Hallitus järjestää jäsenilleen mahdollisuuden kertoa muistoja isästä ja omista sotaorvokokemuksista. Itsenäisyyden juhluvuonna 2017 kootaan paljon arvokasta muistelutietoa. Jäsentemme elämäkokemukset ansaitsevat tulla nykyistä laajemmin mukaan. Muistot tullaan tallentamaan tuleville sukupolville siten, että niitä on mahdollista käyttää, julkaisuna, tutkimusaineistona sekä tietokirjallisuuden pohjana. Kiitos jäsenille jo etukäteen, jokainen yksilöllinen tai yhteisöllinen, perheen tai suvun muisto on arvokas! Tiedot ovat luottamuksellisia, ja ne käsitellään tietosuojalain edellyttämällä tavalla.

Jäsenkirjeen liitteenä on lomake, joka hyväksymisineen ja allekirjoituksineen **palautetaan vastauksen mukana**. Kaikki muistosi ovat tärkeitä. Voit kirjoittaa kysymyslomakkeen, jäsenkirjeen sivut 7-8 mukaisesti tai vapaasti kuten parhaaksi näet. Voit myös keskittyä vain johonkin itsellesi tärkeään muistoon tai tapaukseen.

Jäsenten yhteystiedot

Arvoisa jäsen! Jos yhteystietosi = puhelinnumero, osoite- tai sähköpostiosoite on muuttunut, pyydämme ilmoittamaan siitä. Myös jäsenten uudet sähköpostiosoitteet ovat tervetulleita.

Kiitos tietojenne päivittämisestä, se voi tuoda postinkin perille!

Yhdistyksemme 70-vuotis-juhla-Jäsentapaaminen (jo 36.) toteutettiin tänä vuonna vahvasti historiapitoisena nelipäiväisenä matkana Viron Saarille 7.-10. kesäkuuta 2016.

Matkakertomus Kaatuneitten Omaiset, Helsinki ry:n / Sotaorpojen Valtakunnallisen Alaosaston 70-vuotisjuhla-jäsentapaamismatkasta Viron saarille 7.-10.6.2016.

Tiistai 7.6.

Mieli odotusta tulvillaan ja ensikertalaisina tapaamista jännittäen saavuimme mieheni kanssa Helsingin Länsiterminaaliin tapaamispaikalle. Vaikka Vihdin Liikenteen bussia ei vielä näkynytäkään, oli helppo tunnistaa iloinen joukko suunnilleen saman ikäisiä kanssamatkustajia, jotka aikaisesta aamusta huolimatta pursusivat energiaa ja menohaluja. Suurin osa joukosta tunsu entuudestaan toisensa, mutta ei silti tuntunut vaikealta ”soluttautua” mukaan. Puheenjohtaja Raimo ja sihteeri Sinikka ottivat meidät kaikki lämpöisesti vastaan. Bussin tultua pääsimme eroon kapsäkeistämme ja muusta turhasta tavarasta. Matkanjohtajamme/oppaamme Pentti Lehtimäki jakoi matkaliput ja niin voimme siirtyä Eckerö Linen M/S Finlandiaan ja suoraan sen Buffet-pöytään runsaalle aamiaiselle. Matka joutui nopeasti ruokaillessa ja pian Tallinnan runsaslukuiset kirkontornit ja uudet korkeat tornitalot jo näkyivät edessämme.

Satamaan saavuttuamme etsimme tutun bussimme ja omat paikkamme ja niin seikkailu Virossa saattoi alkaa. Ohjelmaan merkitty Viru-hotellin vakoilukeskuksessa vierailu päätettiin jättää aikapulan takia väliin. Matkan tuleva anti alkoi valjeta oitis bussin lähdettyä liikkeelle. Matkaoppaamme, kenraaliluutnantti Pentti Lehtimäki, tulisi tarjoamaan sellaisen kattauksen Viron ja Suomen historiaa, sotahistoriaa, maailmanhistoriaa, kulttuuria, tiedettä, taidetta, maantietoa, arkkitehtuuria, ruokakulttuuria, eläinoppia ym ym, ettei paremmasta väliä! Hauskat tarinat, vitsit eivätkä juurutkaan tulisi puuttumaan... En edes kuvittele kertovani kaikesta siitä, mitä matkan varrella saisimme kuulla. En voi muistaa ja jos muistaisin, siitä syntyisi romaani! Joten tyydyn kertomaan vain matkan vaiheista.

Tallinnasta ajoimme 135 km hyväkuntoista tietä Virtsun satamaan ja laivaan, joka vei meidät 20 minuutissa Muhun saarelle, Kuivastun satamaan. Teimme kiertoajelun Muhussa, kävimme sen kauniissa Katariinan kirkossa, jossa olen v. 1995 laulanut kuoroni riveissä. Toinen mieliinpainuva kohde oli Koguvan historiallinen kylä, joka on säilyttänyt 1800-luvun ulkoasunsa. Kylän taloissa asutaan edelleen, niiden ulkokuorta ei saa muuttaa, mutta sisätilat ovat hyvinkin modernit ja toimivat. Viehättäviä olivat taloja ja tontteja kiertävät kiviaidat, jotka matkan edetessä osoittautuivat oleva ennemminkin sääntö kuin poikkeus. Voi vain kuvitella, miten paljon kiviä on maan povessa alun alkaen ollutkaan – ja on edelleenkin!

Muhua ja Saarenmaata yhdistää mereen rakennettu tie, jonka näköalapaikalla nautittiin kauniissa säässä kuohuviini, joka juhlisti hyvin alkanutta matkaa mainiosti. Läpi suvien maaisemien jatkui matka Kuressaareen ja Hotelli Arabellaan, joka tulisi olemaan majoituspaikkamme seuraavat kolme yötä. Kun jokainen oli löytänyt oman petipaikkansa, kokoonnuimme yhteiselle illalliselle hotellin ravintolaan. Kukonlaulun aikaan alkanut päivä vaati veronsa ja suurin osa matkalaisista siirtyi heti ruokailun jälkeen unten maille.

Keskiviikko 8.6.

Aamiaisella saimme kuulla, että meitä Suomesta kuljettanut bussi oli illalla sähkövian vuoksi syttynyt palamaan ja oli vaurioitunut niin pahoin, ettei sillä voitu enää jatkaa matkaa. Tilalle oli kuitenkin saatu virolainen bussi, jolla päivän ohjelma voitaisiin viedä läpi muutoksitta. Aikataulun mukaisesti matkalaiset kiipesivät kyytiin ja niin lähdimme ensin Kuressaaren kierrokselle ja sitten eteenpäin kohti Keski-Saarenmaata. Ensimmäinen kohde oli Tehumardin muistomerkki, josta alkoivat veriset taistelut puna-armeijan ja saksalaisten välillä Sörven niemen hallinnasta v. 1944. Jatkoimme niemen kärkeen, josta näimme aavistuksen verran Latvian rantaa. Koska lainabussissamme ei ollut kahvinkeitintä, päätettiin poiketa Torgun majakalla, jossa oli paitsi upeat merimaisemat, myös kahvila. Ongelmaksi muodostui paikan kahvinkeitin, joka valmisti vain muutaman kupin kerrallaan ja meitä oli sentään 36! Nisuakaan ei talossa ollut, vaan eihän se meitä pystynyt masentamaan! Kun uskolla odoteltiin, niin jokainen sai kahvinsa tai teensä ja matka saattoi taas jatkua. Reitin varrella poikkesimme katsastamassa edelleen toiminnassa olevan dolomiittikaivoksen.

Vanhojen kirkkojen sarjassa oli seuraavana 1407 valmistunut Kaarman komea kirkko. Ihmetystä herätti se, että kirkot pienissäkin kylissä olivat valtavan kokoisia. Niihin mahtui yleensä koko kylän väki. Kirkon läheisyydessä oli myös muinaislinnan nurmeltuneet rauniot. Kaarmasta ajoimme Kaalin kuuluisalle järvelle, jonka on synnyttänyt n. 4700 vuotta sitten pudonnut suuri meteoriitti. Antoisan päivän päätteeksi nautittiin maittava illallinen Kuressaaren viehättävässä tuulimyllyravintolassa Trahter Vesissä.

Torstai 9.6.

Varhaisen aamiaisen jälkeen nousimme Suomesta vahingoittuneen bussin tilalle tulleet Viidin Liikenteen autoon ja suuntasimme kohti Triigin satamaa tarkoituksenaamme matkata laivalla Hiidenmaalle. Triigiä lähestyessämme vastaantulleen matkailuauton kuljettaja viestitti, ettei lautta kulje koko päivänä kovan tuulen takia. Salomo-myrsky tavoitti siis meidät täällä! Siihen meidän oli tyytyminen, Hiidenmaalle ei tällä retkellä mentäisi. Pettyneitä tietenkin oltiin, sillä juuri sinne moni oli toivonut pääsevänsä. Luotimme kuitenkin Penttiin ja uskoimme hänen varastoistaan löytyvän meille muita nähtävyyksiä – emmekä joutuneet pettymään. Leisistä löytyi hauskaa tietäidettä variksineen, leppäkerttuineen ja kotkan pesineen. Kiersimme Saarenmaan Länsipuolta ja ajoimme Mustjalan näköalatornille ja rantaan, jossa rantapenger laskeutuu pystysuorana aavaan mereen. Nyt meillä oli taas bussi, jossa oli kahvinkeitin ja niinpä retkikahvit ja pullat voitiin nauttia upeissa maisemissa. Ninasan niemessä teimme kävelyretken rannassa olevalle Estonian onnettomuuden muistomerkillä. Kihelkunnan vanha kirkko oli seuraavana tutustumisvuorossa. Tässä kirkossa oli paljon lasimaalauksia ja uskomattoman kauniit vanhat urut.

Koska emme päässeet Hiidenmaalle, emme voineet myöskään lounastaa meille varatussa paikassa, vaan oli etsittävä uusi. Kuljettajan paikallisen ravintolatietämyksen ansiosta meille järjestyi lyhyellä varoitusajalla mitä mainioin ruokailupaikka Söögimaja Lumandan kylästä. Ruoka oli herkullista ja palvelu kotoisen leppoisaa. Monet meistä lähtivät talosta leipä kainalossaan – niin hyvää se oli. Lumandan kirkko katsottiin vain ulkoa päin. Iltaa vietimme kukin tahoillamme, Kuressaarta kiertäen, kauppoihin tutustuen ja ruokapaikkoja etsien.

Perjantai 10.6.

Aamiaisen jälkeen pakattiin bussi kotimatkaa varten. Olimme aamiaissalissa jo havainneet uusia asukkaita tulleen hotelliin ja ulko-ovessa olikin mainos: "Nastolan mieskuoron konsertti on 11.6. kirkossa." Sinne emme enää ehtineet, mutta saimme läksiäislaulun meidän Sotaorpyryhmälle hotellin ala-aulassa Nastolan mieskuoron esittämänä: "Suomen laulun" ja kuoronjohtajan esittämän kunnioituksen yhdistyksemme työlle! Kaunis kiitos kuorolle! Se antoi voimia paluumatkalle ja toimintamme jatkamiseen.

Kuivastun satamaan saavuttiin niin hyvissä ajoin, että pääsimme jo aikaisemmalla laivavuorolla Virtsuun. Ennen Tallinnaan tuloa poikkesimme Lihulan kartanossa, jossa oli museo ja erilaisia näyttelyitä. Alueella sijalsivat myös vanhan piispanlinnan rauniot. Lounaspaikkamme maantie-ravintola Amanda oli lopettanut toimintansa, joten meillä oli taas edessä korvaavan paikan etsiminen.

Lihulan kylältä löytyikin uudenuutukainen Särtsu Baar, joka selvisi todella kunniakkaasti ison joukkomme ruokkimisesta.

Matkan koskettavin osuus oli vielä edessä, kun ruokailun jälkeen ajoimme Ristin kylään ja sen rautatieasemalle. Tämän aseman kautta kuljetettiin vuosina 1941-1949 yli kolmetuhatta Viron kansalaista härkävaunuilla Siperiaan. Vain harvat palasivat... Sysimustien sadepilvien luodessa aavemaisen tunnelman ympäröivään vehreyteen, laskimme kukkakimppumme v. 1999 pystytetyn, ratakiskoista taivutetun suuren ristin juurelle ja lauloimme yhdessä Suvivirren.

Tallinnassa poikkesimme vielä katsomassa Pronssisotilaan patsasta suurella Sotilashautausmaalla. Sitten olikin aika ajaa satamaan, käydä ostoksilla ja valmistautua kotimatalle M/S Finlandialla.

Kiitän lämpöisesti teitä kaikkia matkakumppaneita mukavasta seurasta ja yhteisistä kokemuksista. Erityiset kiitokset kuuluvat matkan suunnittelijoille, järjestäjille ja toteuttajille, siis Raimo Kivimäelle, Sinikka Kaskiselle ja Pentti Lehtimäelle! Pentille haluan lausua vielä erityisen suuret kiitokset loistavasta opastuksesta, mikä teki matkasta erityisen antoisan ja nautittavan!

Lämpöisin ajatuksin Inke (Irma) Luukka, sotaorpo vuosimallia 1942

YLEISTÄ TIEDOTUSTA:**Hakeminen ns. "Tuetuille Lomille" v. 2017**

Tuetun loman järjestämisestä teimme taannoin hallituksessa päätöksen, että vähäisten osallistujamäärien takia ei yhdistys järjestä niitä. Henkilökohtaisen haun etuna on se, että voi hakeutua itselleen sopivaan paikkaan ja ajankohtaan.

RAY:n tukemien lomien järjestäjiä on useita, joita netistä löytyy hakuohjelma Googlen avulla hakusanoilla: "Tuettu Loma".

Eurooppalainen Sairaanhoitokortti . Vain harva tietää: Ilmainen sairaanhoitokortti voi säästää reissussa tuhansia euroja. Sairaalareissu vieraassa maassa voi maksaa tuhansia euroja ilman eurooppalaista sairaanhoitokorttia. Ilmainen ja vaatimattoman näköinen kortti oikeuttaa välttämättömään sairaanhoitoon paikalliseen hintaan. Moni suomalainen ei kuitenkaan ole kortista kuullutkaan. Eurooppalainen sairaanhoitokortti oikeuttaa EU- ja Eta-maissa sekä Sveitsissä saman tasoiseen ja hintaiseen sairaanhoitoon jonka paikallinen väestö saa.

Kelasta saatava EU-sairaanhoitokortti on sairausvakuutetuille suomalaisille ilmainen. Kun kortti on kerran myönnetty, uusi tulee postissa kahden vuoden välein.

Eurooppalainen sairaanhoitokortti on vaatimattoman näköinen, ja kaikki kortissa olevat tiedot on kerrottu suomeksi. Kortin tarkoitus ei jää kuitenkaan ulkomailla hämärän peittoon, sillä eurooppalainen sairaanhoitoväki tietää mistä kortista on kyse.

Se on kaikissa maissa samanlainen ja siinä ovat tarpeelliset tiedot ja tunnisteet, joten sen suhteen ei ole ongelmia. Matkavakuutukset eivät välttämättä korvaa kaikkea sairaanhoitoa.

Asiointi paikallisessa KELA:ssa tai Asiakaspalvelu, EU-sairaanhoitokortti puh nro 020 692 203

Yhdistys on saanut mainos/tiedotuskirjeen:

Erottajankatu 5, 00130 Helsinki, Lipunmyynti (09) 4342 510, ti-pe klo 11-14 ja tuntia ennen esitystä

Ohjelmistossa: Pala palalta pois, Äiti, Tytär ja Alzheimer. Ensi-ilta oli 9/2015

Suuren kysynnän vuoksi esitys jatkaa ohjelmistossa 2016.

Esitykset: 6.10, 7.10, 8.10, 10.10, 25.10, 26.10, 27.10, 2.11, 3.11, 8.11.

Esityksen kesto n. 2 h. Esityksessä on väliaika.

Rooleissa **Jukka Pitkänen, Hanna Seppä, Sinikka Sokka**

Sinikka Sokka kertoo esityksestä, roolistaan tyttärenä: *Olen ollut onnekas. Minulla on ollut hyvä äiti. Hänen luonaan olen käynyt tankkaamassa rakkautta ja lämpöä. Emme juttele enää. Äidin katseesta on kadonnut lämpö. Minua vastaan eivät huou rakkauten radioaallot. Taajuus on mykkä.*

**Hyvää syksyä kaikille tasapuolisesti
toivottavat Hallituksen puolesta**

Raimo Kivimäki, pj. ja Sinikka Kaskinen siht.

Liite:

Sotaorpomiestojen vastausten **palautuslomake**

KAATUNEITTEN OMAISET, Helsinki ry. (perustettu 5.5.1946)
Sotaorpojen Valtakunnallinen Alaosasto (alkaen 11.1982)

LUOTTAMUSHENKILÖIDEN YHTEYSTIEDOT v. 2016 - 2017

Puheenjohtaja	Raimo Kivimäki p. 040-765 4266	Pasuunatie 4b A29 raimo.j.kivimaki(at)gmail.com	00420 Helsinki
Varapj. / Hall.jäsen	Arto Sirma p. 050-622 86	Väärämäentie 4 C 16 marsima(at)kolumbus.fi	00700 Helsinki
Sihteeri / Hall.jäsen	Sinikka Kaskinen p. 040-533 2867	Jupiterinkatu 3 C 27 sinikka.kaskinen(at)kotiportti.fi	11130 Riihimäki
Hallituksen jäsen	Vilho Eerola p. 0500-470 375 tai 019-371 410	Lohjantie 6 wille.eerola(at)kolumbus.fi	09430 Saukkola
Hallituksen jäsen	Kaarlo Malila P.040-535 8062	Uudisraivaajantie 13 A matti.malila(at)gmail.com	00730 Helsinki
Hallituksen jäsen	Aila Mannila p. 044-551 4813	Joukontie 8 aila.mannila(at)rekola.fi	01400 Vantaa
Hallituksen jäsen (uusi)	Maili Mustonen p. 040-764 7931	Pohjoinen Rautatienkatu 30 B maili.mustonen(at)kolumbus.fi	46,00100 Hki
Tilinpitäjä:	Jaana Sarrivaara, p. 040- 550 1961	Kärkitilit Oy, Laitilankuja 5, Jaana(at)karkitilit.fi	00420 Helsinki,
Tilintarkastaja KHT	Erkki Manner p.0400-703 271 tai 0207 4329 23	BDO Oy, Vattuniementie 2, erkki.manner(at)bdo.fi	00210 Helsinki
Toiminnantarkastaja	Kaisa Heinonen p.050 525 3895	Jääkärinkatu 15 a A 3 kaisamarhei324(at)gmail.com	00150 Helsinki
Liittokokousedustajat varalla	Raimo Kivimäki ja Arto Sirma Sinikka Kaskinen, Kaarlo Malila, Aila Mannila ja Maili Mustonen		

Yhdistystä edustaa KOL / Uudenmaan alueen Ohjausryhmässä
Raimo Kivimäki ja Sinikka Kaskinen

Yhdistyksen uudet säännöt hyväksytyt PRH: Yhdistysrekisterissä 5.6.2009

Yhd. Jäsenmaksu v. 2016 on 20 euroa, maksu tilille Nordea FI26 1369 3000 1117 13

Huomio: Jäsenmaksun maksamisen eräpäivä on perjantai 18.3.2016. Viite nro 1009.

Päivitetty 17.2.2016 / RK

Kaatuneitten Omaisat, Helsinki ry:n jäsenille

07.10.2016

Sotaorpojen Valtakunnallinen Alaosasto

Isän muisto ja sotaorpous kokemuksena

Alla olevat kysymykset on tarkoitettu muistelusi tueksi. Voit vastata niihin tai kirjoittaa aiheista aivan vapaasti. Useimpiin kysymyksiin liittyy esimerkinomaisia tarkennuksia, joiden toivotaan olevan avuksesi. Kaikkiin ei tarvitse vastata. Voit myös kertoa jonkin yksittäisen muistosi.

Valokuvat isästä ja lapsuuden perheestä auttavat muistamaan tapahtumia ja kokemuksia.

Vastaukset / kertomukset pyydetään toimittamaan huhtikuun 2017 loppuun mennessä.

Osoite:

Pj. Raimo Kivimäki, Pasuunatie 4b A29, 00420 Helsinki

Kuoreen merkintä ”Isän muisto”.

Kirjoita käsin tai koneella. Jos Sinulle tuottaa vaikeuksia kirjoittaa itse, voisiko joku läheinen auttaa?

Kaikki tiedot ovat luottamuksellisia. Halutessasi voit vastata vain nimimerkillä.

Palauta tämä sivu vastauskuoressasi.

Hyväksyn, että antamiani tietoja säilytetään ja niitä saa käyttää mahdollisissa julkaisuissa sekä myöhemmissä tutkimuksissa.

Paikka, aika, nimi ja nimenselvennys / nimimerkki / anonyymi

Esittele aluksia lyhyesti itsesi: nimi/nimimerkki, syntymäaika ja -paikka sekä lapsuuden perhe.

Ammattisi / koulutuksesi.

A. Isän muisto ja sen vaaliminen

Minkä ikäinen olit, kun menetit isäsi?

Minkälaisia muistikuvia tai tietoja sinulla on isästäsi, keiden kertomana?

Miten isän muistoa vaalittiin lapsuudessasi?

miten äitisi koki / kertoi kokeneensa puolisonsa menettämisen

miten äiti vaali isän muistoa

olivatko isän kuvat / muistoesineet kotona esillä

mitä ja miten isästä kerrottiin, kuka kertoi

miten häntä muisteltiin ja muuttuiko isän muisteleminen ajan mittaan

olivatko isän vanhemmat läsnä lapsuudessasi

miten isän vanhemmat vaalivat kaatuneen poikansa muistoa

Isän viime vaiheista:

onko tietoa isän viimeisistä vaiheista

isän viimeiseksi jäänyt viesti omaisilleen

miten tieto kaatumisesta / katoamisesta tuli perheelle

onko kirjeitä tapahtuneesta esim. aseveljiltä tai papilta

saatiinko isän ruumis kotiseudulle vai jäikö kentälle

kuoliko isä myöhemmin / sodan jälkeen

onko sinulla muistikuvia sairastumisesta / kuolemasta

onko sinulla muistikuvia / muuten saatuja tietoja / valokuvia hautajaisista

oliko (sankari)hautaustsmaa lapsuuden kotisi lähellä

onko sinulla muistikuvia siellä käynneistä, onko valokuvia

Mahdollinen uusi perhe:

menikö äiti uusiin naimisiin, miten isän muisto säilyi uusperheessä
hyväksyikö isäpuoli isäsi muiston vaalimisen, saiko kuva olla esillä
miten sinuun suhtauduttiin uudessa perheessä (isäpuoli / sisarpuolet)
miten suhde äitiin säilyi / muuttuiko äidin suhtautuminen

B. Sotaorpous kokemuksena

Millaista oli elämä ilman isää?

- kuka teki "isän työt"
- kuka neuvoi läksyissä, kuka ohjasi oman ammatin löytymisessä
- millainen oli perheen taloudellinen tilanne, millaisia selviytymiskeinoja käytettiin
- oliko sinulla isän korviketta / miehen mallia
- jouduitko tekemään aikuisen töitä
- leikitkö sotaleikkejä

- minkälainen oli äitisuhteesi
- kannoitko huolta äidin jaksamisesta
- miten isän poissaolo näkyi äidin työtaakassa
- oliko äiti työelämässä ja hankkiko äiti koulutuksen ja uuden ammatin

- pääsitkö valtion tukemaan koulutukseen
- miten sinuun suhtauduttiin naapurustossa, koulussa
- miten kunnan viranomaiset / työnantajat suhtautuivat orpoihin / sotaorpoperheisiin
- saiko tietoa sotaorvoille kuuluvista etuuksista, saiko sotaorvoille osoitettuja apurahoja tai muuta vapaaehtoista avustusta
- oliko sinulla sotakummi, olitko sotalapsi

Miten olet kertonut asiasta omille lapsille ja lastenlapsille?

Mitä ajatuksia ja tunteja näiden asioiden läpikäyminen näin vuosikymmenien kuluttua sinussa herättää?

Miten arvelet sotaorpuuden vaikuttaneen myöhempisiin elämänvaiheisiin?